

РЕШЕНИЕ

№ 591

гр. Перник, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Лора Р. С.а

при участието на секретаря Десислава Ст. Дрехарска
като разгледа докладваното от Лора Р. С.а Гражданско дело №
20221720104985 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по иск с правна квалификация по чл. 200 от КТ.

Образувано е по искова молба, предявена от С. Г. С., ЕГН ***** от
гр. ***** против „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113509219, със
седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1,
представлявано от Г.ос М. и ЕФ. П..

Ищецът твърди, че на 16.03.2017 г., между него и „Сигма - ИС“ АД, ЕИК
130951245 е сключен трудов договор № 1502/16.03.2017 г., по силата на който
е назначен на длъжност „заварчик“ на 8 часов работен ден, с място на работа
„Сигма - ИС“ АД и неговите обекти на територията на „Стомана Индъстри“
АД. Сочи, че с допълнително споразумение № 116/01.11.2020 г. към трудовия
договор, е променен работодателя по трудовото правоотношение, а именно –
„Стомана Индъстри“ АД, като останалите клаузи са запазени.

Сочи, че на 02.12.2020 г. в 10.15 ч., в цех 250 , кота 0, на „Стомана
Индъстри“ АД, по нареждане на прекия си ръководител - В. А. - инженер
производство, извършвал подготовка на релси за подмяна на релсов път за
краново поле, изразяващо се в демонтаж на джонтови връзки и рязане на
релси, за което било необходимо кантиране/обръщане/ на релсите. Сочи, че
използвал приспособление - шестостенен прът/лост/, който се използва
винаги при тази дейност. Твърди, че по време на преобръщането, релсата се
усукала и лостът се „изметнал“, като той не успял да овладее последния,
поради което последвал удар в областта и около дясното му око и настъпила
контузия на клепача и околоочната област на дясното око с множество
фрактури.

Сочи, че с линейка на предприятието бил закаран в ИСУЛ – гр. София,
където извършили първична обработка на раната и го насочили към лицево-

челюстната хирургия на УМБАЛ „Света Ана“ в гр. София. Твърди, че там е приет по спешност. Установена е фрактура на латералната и предна стена на десен максиларен синус, като същият е изпълнен с кръв; полифрагментна фрактура на дясна зигоматична кост с костни фрагменти проминиращи към м.латералис ректус. Ищецът твърди, че от настъпване на травмата се намирал в полусъзнание, трудно се ориентирал за случващото се, изпитвал изключително силни болки в главата и позиви за повръщане, изпитвал усещане, че ще загуби съзнание.

Сочи, че на 04.12.2020г. му е извършена остеофиксация на дясна орбита - оперативна интервенция при която е наместена зигоматична кост, посредством специални инструменти е достигнато до множеството фрактури, които са фиксирани посредством 4 броя плаки - орбитална метална плака с 12 отвора и 6 винта; метална извита плака с 8 дупки и 5 винта; втора извита плака с 12 отвора и 6 винта и У образна плака с 5 дупки и 3 винта. Изписан е на 09.12.2020 г. след като му е определен контролен преглед и предписано следоперативно лечение.

Твърди, че за медицинската манипулация и медицинските изделия заплатил по сметка на МБАЛ „Св. Ана“ АД сумата от общо 8040 лв., от които сумата от 4920 лв. по фактура № *****/04.12.2020г. и сумата от 3120 лв. по № *****/07.12.2020г.

След извършен преглед, на 15.12.2020 г. е приет във СОБАЛ „Вижън“ ЕООД - гр. София, където му е направена операция на окото, при която с помощта на имплантиран силикон се прави опит за възстановяване целостта на окото и запазване на очната ябълка, без възможност за прогноза за зрението. Соци, че за посочената медицинска манипулация е заплатил сумата от 3200 лв. по сметка на СОБАЛ „Вижън“ ЕООД“, за което е издадена фактура № *****/15.12.2020г./

Ищецът твърди, че на 28.01.2021г. е постъпил отново в СОБАЛ „Вижън“ ЕООД - гр. София и му е направена реконструкция на долен десен клепач, латерален тарзален стрип, за което е заплатил сумата от 1800 лв. по сметка на СОБАЛ „Вижън“ ЕООД“ и е издадена фактура № *****/28.01.2021г. Соци, че при извършваните контролни прегледи е установено, че в резултат на травмата има и други увреждания на ретината на дясното око, поради което има загуба на зрение с дясното око. Десни клепачи са в състояние след фациална парализа. Невъзможност за напълно затваряне на долен десен клепач, феномен на Бел запазен, остава открит 2мм участък от склерата, поради което дясното око съхне и лесно се инфектира. На 26.04.2021г. във СОБАЛ „Вижън“ - гр. София отново е извършена оперативна интервенция на окото и придатъците му, като е направена лазерна фотокоагулация на ретината на дясно око. Поставен е Офтаквикс колир. На 12.04.2022г. отново във ВБАЛ „Вижън“, гр. София е извършено оперативно лечение на ретината, стъкловидно тяло и травми засягащи задния очен сегмент, направена е ретробулбарна анестезия, с лидокаин, както и 23G3-порт парс плана витректомия, евакуация на силикон, ДК-лине ет ендолазер на 360 гр. Инклавира се Артизан към ириса на дясно око. Адаптиране на роговицата. Изписан е на 14.04.2022г., като са назначени контролни прегледи и след оперативно лечение и са изписани лекарства. За медицинските дейности и консумативи ищецът твърди, че е заплатил сумата от 3840лв. по сметка на СОБАЛ „Вижън“ ЕООД“, за което е издадена фактура № *****/12.04.2022г. На 26.07.2022г. отново е извършено оперативно лечение, с трансплантация на

биологично покритие(аминио)н, за което е заплатена сумата а от 725лв.

Освен заплатените медицински манипулации и консумативи ищецът твърди, че чрез през периода от 04.12.2020г. до 01.08.2022г. е заплатил прегледите, изследванията и закупените лекарства за назначеното му лечение.

Ищецът сочи, че лечението му продължава и към момента на подаване на исковата молба, като зрението с дясното му око не е възстановено и той вижда само с лявото око.

Ищецът твърди, че е ползвал отпуск, поради временна нетрудоспособност в продължение на 12 месеца от 02.12.2020г. до 26.11.2021г.

Сочи, че с експертно решение № ***** от 201 13.12.2021 г. на ТЕЛК е трудоустроен с 50 % инвалидност в резултат на трудовата злополука.

След завръщането си на работа, поради трудоустрояването е преназначен от длъжност „заварчик“ на длъжност „обслужващ работник в промишлено поделение“.

Ищецът твърди, че в резултат на трудовата злополука, за която няма принос, здравето му е увредено - ежедневно търпи физически и психически страдания и болки, включително и под влиянието на атмосферните фактори.

Сочи, че е получил обезщетение от работодателя в размер на 4920 лв., с което е заплатена медицинска услуга по фактура № *****/04.12.2020г., издадена от МБАЛ „Св. Ана“ АД – София.

Изплащано му е и обезщетение за временна нетрудоспособност в размер на 90 % от трудовото възнаграждение за периода 02.12.2020 г. - 26.11.2021 г.

Ищецът твърди, че настъпилата с него злополука е призната за трудова с разпореждане № 30/30.12.2020 г. на НОИ, ТП – Перник.

Счита, че претърпените от него неимуществени вреди - болки и страдания и неудобства, в резултат на трудовата злополука могат да бъдат справедливо обезщетение със сумата от 140000 лв.

Сочи, че общата сума на направените от него разходи за лечението му е 20067.65 лв., от която 4920 лв. са поети от ответника. Затова счита, е обезщетяването на претърпените имуществени вреди следва да бъде със сумата от 15150 лв.

Искането към съда е да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 140000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от трудова злополука, настъпила на 02.12.2020 г., както и сумата от 15150 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди за медицинските изделия необходими при направените му 6 бр. оперативни интервенции.

Заявена е претенция за присъждане на законната лихва върху присъдените главници, считано от 02.12.2020 г. до окончателното плащане, както и присъждане на направените разноски.

Исковата молба е връчена на ответника. В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор. Ответникът оспорва иска по размер. Заявява възражение с правна квалификация по чл. 201, ал. 2 от КТ за намаляване на обезщетението.

Твърди, че ищецът е допринесъл за увреждането като е проявил груба небрежност при извършване на работа, която е изпълнявал многократно преди това, притежавал е дългогодишен трудов опит и е бил добра запознат с

правилата за безопасност. Сочи, че при изпълнение на трудовите си задължения, ищецът е нарушил т. 3.1.3 от Инструкция за безопасна и здравословна работа, както и чл. 126, т. 6 от КТ и чл. 33 от ЗЗБУТ. Счита претендираното обезщетение за неимуществени вреди за завишено и противоречащо на принципа за справедливост.

Оспорва твърдените от ищеца разходи за операции, прегледи и лечение. Сочи, че е поел разход от 4920 лв. за медицински изделия при извършване на операция, което следва да се приспадне от обезщетението за имуществени вреди. Твърди, че ищецът е получил и застрахователно обезщетение, което е изплатено по договор за застраховка, сключен от работодателя в полза на работника. Претендира приспадането на изплатената сума от исковата претенция.

Искането към съда е изцяло да отхвърли иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди и частично да отхвърли иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди.

В съдебно заседание ищецът, чрез пълномощника му – адвокат Г. Б., поддържа предявените искове. Излага съображения за основателността им. Моли съда да ги уважи изцяло. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ответника.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника си – адвокат Х. М., оспорва исковете и поддържа писмения отговор. Искането към съда е да намали претендираното обезщетение за неимуществени вреди и да определи справедлив размер на същото, както и да отхвърли иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди. Претендира присъждане на направените разноски.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и обсъди в съответствие с чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК събраните доказателства, намери следното:

Искът е предявен от надлежно процесуално легитимирана страна и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустим.

Разгледан по същество е частично основателен.

От представения трудов договор № 1502/16.03.2017 г., допълнително споразумение към него, с № 116/01.11.2020 г. и копие от стр. 1, 2, 16 и 17 на трудова книжка № 12223 се установява, че считано от 01.11.2020 г. страните по делото са в трудово правоотношение по между си, което не е прекратено. Ответникът се е задължил да изпълнява длъжността „заварчик“ при ответника на 8 часов работен ден срещу месечно трудово възнаграждение в размер на 989.50 лв.

Видно от представената длъжностна характеристика за длъжност „работник производствени дейности заварчик“, утвърдена от изпълнителния директор на ответника, задълженията на ищеца се изразяват в извършване на ръчно електродъгово заваряване на всички видове черни, цветни метали и техните сплави, както и участие в ремонтите и текущото поддържане на механооборудването в цеха.

От представеното извлечение от книгата за проведен периодичен инструктаж за четвъртото тримесечие на 2020 г. е видно, че такъв е проведен на ищеца на 01.10.2020 г., за което е положен подпис от последния.

От представена административна преписка по декларация за трудова злополука вх. Ц5110-13-25/10.12.2022 г. се установява, че на 02.12.2020 г. в 10.15 ч. на територията на „Стомана индъстри“ АД, цех 250, кота „0“ при изпълнение на работа, възложена от прекия ръководител на ищеца, представляваща подмяна на релсов път и изразяваща се в демонтаж на връзки и рязане на релси, чрез обръщане на релсите с метален лост, ищецът е загубил контрол върху използвания от него шестостепенен прът, при което е настъпил удар в областта и около дясното око. В резултат на удара на работника е причинена контузия на клепача и околоочната област на дясното око с множество фрактури. Злополуката е декларирана от работодателя като трудова с декларация № 3/08.12.2020 г. и е призната за трудова злополука с разпореждане № 30/30.12.2020 г. на длъжностно лице при ТП – Перник на НОИ.

Непосредствено след злополуката, с линейка на ответника, ищецът е закаран в УМБАЛ „Царица Йоана“/ИСУЛ/ - гр. София, от където е насочен към УМБАЛ „Света Анна“ АД.

От представените по делото шест броя епикризи се установява, че на 02.12.2020 г. ищецът е приет по спешност в Клиника по лицево челюстна хирургия в УМБАЛ „Света Анна“ АД с диагноза „контузия на клепача и околоочната област“, където на 04.12.2020 г. му е извършена операция под обща анестезия и е изписан на 09.12.2020 г. в добро общо състояние, с насочени два контролни прегледи и дадени насоки за лечение.

На 15.12.2020 г. ищецът е постъпил в СОБАЛ „Вижън“ с диагноза „други травми на окото и орбитата на дясно око. Катаракта травматика ок. Декс. Аблац. Ретине ок.декс.“, където са проведени инвазивни, диагностични и терапевтични процедури и е изписан на същата дата с предписание за спазване на хигиенно-диетичен режим и медикаментозно лечение.

На 28.01.2021 г. ищецът е приет в СОБЛ „Вижън“ ЕООД, с диагноза „лагофталм на дясно око. Състояние след травма на дясно око. Афакия ок. Декс. Ст. Пост ППВ, силикон, ендлазер окт. Декс.“ където са му извършени инвазивни, диагностични и терапевтични процедури и е изписан на същата дата с препоръки за хигиенно-диетичен режим и медикаментозно лечение.

На 26.04.2021 г. ищецът е приет в СОБЛ „Вижън“ ЕООД, с диагноза „други уточнени увреждания на ретина на дясно око. Състояние след травма на дясно око“, където са му извършени инвазивни, диагностични и терапевтични процедури и е изписан на същата дата с препоръки за хигиенно – диетичен режим и медикаментозно лечение.

На 12.04.2022 г. ищецът е постъпил в СОБАЛ „Вижън“ ЕООД с диагноза „наличие на друг уточнен функционален имплант на дясно око. Афакия ок. Декс. Лагофталмус ок. Декс. Ст. пост фако без ИОЛ, ППВ ДК – лине, силикон, ендлазер на дясно око“, където са му проведени инвазивни, диагностични и терапевтични процедури и е изписан на 14.04.2022 г. с препоръки за хигиенно-диетичен режим и медикаментозно лечение.

На 26.07.2022 г. ищецът е постъпил в СОБАЛ „Вижън“ ЕООД с диагноза „други форми на кератит на дясно око. Ст. пост фако без ИОЛ, ППВ ДК – лине, силикон, ендлазер на дясно око“, където са му извършени инвазивни, диагностични и терапевтични процедури и е изписан на 28.07.2022 г. с препоръки за хигиенно-диетичен режим и медикаментозно лечение.

Представени са общо 26 броя амбулаторни листове, от които е видно, че

във връзка с увреждането, на ищеца са извършвани медицински прегледи на 02.12.2020 г. в УМБАЛ „Св. Анна“ АД, на 11.12.2020 г., на 16.12.2020 г., на 08.01.2021 г., на 15.05.2021 г., на 05.02.2021 г., на 15.04.2021 г., на 19.04.2021 г., на 28.05.2021 г., на 12.07.2021 г., на 08.11.2021 г., на 17.01.2022 г., на 09.02.2022 г., на 07.03.2022 г., на 28.03.2022 г., на 13.04.2022 г., на 29.04.2022 г., на 06.06.2022 г., на 13.06.2022 г., на 21.06.2022 г., на 28.06.2022 г., на 04.07.2022 г., на 11.07.2022 г., на 18.07.2022 г., на 25.07.2022 г., на 08.08.2022 г., всички извършени в СОБАЛ „Вижън“ ЕООД.

Видно от представените общо 12 бр. болнични листове се установява, че в резултат на трудовата злополука, ищецът е бил в отпуск, поради временна нетрудоспособност, без прекъсване в периода от 02.12.2020 г. до 26.11.2021 г.

Ищецът е представил общо 27 броя данъчни фактури, издадени в периода от 04.12.2020 г. до 26.07.2022 г., придружени с фискални бонове, от които е видно, че във връзка с извършените му операции, диагностика, лечение и наблюдение, провеждани в МБАЛ „Света Анна“ АД, в ОЛЦ „Вижън“ ЕООД и СОБАЛ „Вижън“ ЕООД по сметка на посочените лечебни заведения е заплатил сумата от общо 19055.60 лв.

Ищецът е представил и 14 броя рецепти, издадени в периода от 15.12.2020 г. до 25.07.2022 г. от медицински специалисти с предписани му медикаменти за провеждане на лечение и 26 броя фискални бонове за извършени плащания за закупуване на медикаментите. От тях е видно, че за снабдяване с изписаните му лекарства ищецът е заплатил сумата от общо 1083.24 лв.

От представено медицинско направление за изследване от 06.06.2022 г. и приложен фискален бон е видно, че за извършване на същото ищецът е заплатил сумата от общо 49.60 лв.

От изложеното следва, че за лечение на уврежданията, настъпили при ищеца в резултат на трудовата злополука и поддържане на състоянието му същият е направил разходи в общ размер на общо 20188.44 лв.

Безспорно между страните е установено с протокол от 04.12.2020 г. и събраните по делото гласни доказателства е, че ответникът е предоставил на ищеца сумата от 4920.00 лв., с която е заплатена цялата сума по фактура № *****/04.12.2020 г., издадена от УМБАЛ „Света Анна“ АД за закупуване на медицински изделия, използвани при извършената на 04.12.2020 г. операция.

Видно от застрахователна полица № ***** работодателят е сключил договор със ЗК „Лев инс“ АД за задължителна застраховка на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“, с който през периода от 01.04.2020 г. до 31.03.2021 г. е застраховал работниците и служителите при него за застрахователни рискове – смърт, вследствие на трудова злополука, трайно намалена работоспособност, вследствие на трудова злополука и временна неработоспособност, вследствие на трудова злополука или професионално заболяване.

От представена претенция за обезщетение по застраховка от 13.07.2021 г. и преводно нареждане от 23.12.2021 г. е видно, че въз основа на сключения договор за застраховка, ЗК „Лев инс“ АД е заплатило на ищеца сумата от 800 лв., представляваща застрахователно обезщетение.

От представено преводно нареждане от 04.02.2021 г. е видно, че „Животозастрахователен институт“ АД е превел по сметка на ищеца сумата от 740.06 лв., като основание за плащане е посочено 35336-2021 г.

С писмо изх. № 2-545/21.04.2021 г. от „Животозастрахователен институт“ АД на ищеца е отказано заплащане на обезщетение по рискова застраховка „Живот“, сключена от „Стомана Индъстри“ АД и „Животозастрахователен институт“ АД, обективизирана в полица № 1003100465/31.03.2020 г.

От представената от ТП на НОИ – Перник административна преписка във връзка със заявление вх. № 2112-13-228/01.07.2019 г. е видно, че за първи път ищецът е подал заявление за отпускане на пенсия пред директора на ТП – Перник на НОИ на 01.07.2019 г. Въз основа на него с разпореждане от 21.08.2019 г. на ръководител ПО при ТП на НОИ – Перник му е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 132.74 лв. С разпореждане от 24.03.2020 г. му е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 408 лв., считано от 01.07.2019 г. до 01.12.2021 г. Към този момент на ищеца е призната 85% трайно намалена работоспособност, поради общо заболяване с ЕР № 4483 от 16.12.2019 г.

С ЕР № *****/13.12.2021г., влязло в сила на 29.12.2021 г., ЕР № 114/24.01.2022 г. за поправка на техническа грешка, влязло в сила на 09.02.2022г. и ЕР № 264/22.02.2022 г. за поправка на техническа грешка, на ищеца е призната 95 % трайна неработоспособност, като за общо заболяване, считано от 27.07.2019 г. – 85 % и за трудова злополука, считано от 02.12.2020 г. – 50%. Срокът на инвалидизиране е три години – до 01.11.2024 г.

С разпореждане на ТП – Перник на НОИ от 09.03.2022 г., с оглед определената с ЕР от 13.12.2021 г. допълнително намалена трудоспособност, е изменен размерът на личната пенсия за инвалидност на 604.66 лв., считано от 02.12.2021 г. и на 680.41 лв., считано от 25.12.2021 г. до 01.12.2024 г.

По делото е приета съдебно – психологическа експертиза, изготвена от вещото лице М. В. Г.. Съдът я кредитира изцяло, като пълна и обоснована, изготвена от експерт с необходимите знания и професионален опит. От нея се установява, че в резултат на злополуката от 02.12.2020 г. при ищеца е настъпила остра стресова реакция, изразяваща се в разнообразна, непрекъснатоменяща се клинична картина, включваща психични и телесни симптоми. Това състояние не е отминало в обичайните срокове, което произтича както от индивидуални фактори на ранимост, така и от претърпяната физическа травма, болката и ограниченията, свързани с нея. Във времето симптоматиката е песистирала и се е модифицирала, като към момента на изготвяне на експертизата доминират тревожни и депресивни симптоми, вегитативна симптоматика, включително относително трайни промени в личностовите нагласи в посока тревожен тип реакции, които характеризират психичното състояние на ищеца като посттравматично стресово разстройство.

От заключението по съдебно-психологичната експертиза се установява, че непосредствено след травматичното събитие, ищецът е изпитал „зашеметеност“, стесняване на полето на съзнанието, стеснение на вниманието и невъзможност за възприемане на стимули, както и дезориентация. Тези симптоми не са отшумели в обичайните срокове, а продължават и към момента на изготвяне на експертизата, което вещото лице преценява като съществуване на висок риск от развитие на тревожно-депресивно разстройство с трайна психотравмена промяна на личността.

По делото е приета и комплексна съдебномедицинска експертиза, изготвена от доктор Л. К. Д. – специалист по орална и лециво-челюстна

хирургия и доктор Димитрана К. Р. – специалист офталмолог. Съдът кредитира изцяло изводите на вещите лица, като пълни, обективни и обосновавани, дадени от експерти с необходимите специални знания и професионален опит. От тях се установява, че в резултата на трудовата злополука от 02.12.2020 г. ищецът е получил открито многофрагментно счупване на костите на дясна ябълчна кост, пода на орбитата и костни фрагменти, проникващи зад десен очен булб, счупване на предната и латералната стена на десен максиларен синус, както и голяма рана на лицето. В следствие на силния удар и фрактурата на орбитните стени се е получило хлътване на окото, нарушена е целостта на очната ябълка и трайно е увредено зрението.

Лечението на лицевата травма е проведено в УМБАЛ „Света Анна“ АД с титаниеви остеосинтезини плаки с цел репониране на множеството фагменти и оформяне на под на орбитата. То е протекло в рамките на 7 дневен болничен престой, когато е извършена оперативна интервенция под обща интубационна анестезия. Резултатите са задоволителни. Възстановяването изисква от около 45 до 60 дни, необходими за спадане на отоците, адаптиране на тъканите, осфикация на фрагментите и възстановяване на функцията на синусите и движение на долна челюст, което винаги се блокира при счупване на ябълчната кост и дъга. Последиците от причинената лицева травма се изразяват в лицева асиметрия, нарушен котен контур на дясната зигоматична кост, затруднено отваряне на устата, голям кожен белег, с дължина около 10 см, изтръпване на дясна лицева половина. Те са трайни, като изтръпването и белезите не могат да бъдат заличени. Асиметрията може да бъде коригирана с нова операция за рерактура и реконструкция на среден лицев етаж в дясно.

Лечението на очния булб е проведено посредством множество операции в СОБАЛ „Вижън“ ЕООД и към момента на изготвяне на експертизата продължава. Лечението на лицевата травма е продължило приблизително 2 години, като за този период са проведени няколко оперативни интервенции на окото и придатъците му, в резултат на които е запазена очната ябълка анатомично като орган, но функцията на окото е около 0.05 визус, което практически е слепота с дясно око. Консервативното лечение продължава и към момента на изготвяне на експертизата и се изразява в използването на различни видове очни капки, които са необходими, тъй като поради травмата клепачите не могат да се затворят напълно, в следствие на което роговицата изсъхва и се получават разязвявания в долната половина. Последиците от причинената травма на дясното око са оплаквания от дразнене и зачервяване, както и отделяне на гноевиден секрет. Те продължават и към момента на изготвяне на експертизата и ще се появяват периодично поради невъзможност за окончателно отстраняване на съществуващия проблем. Прогнозата за възстановяване на функцията на окото е лоша.

Вещите лица са дали становище, че направените от ищеца разходи за медицински услуги, изделия и медикаменти са само целево за лечение на последствията от настъпилата трудова злополука.

Причинената травма на ищеца представлява разстройство на здравето и временна опасност на живота. Нарушена е естетиката и функцията в областта на среден лицев етаж и е настъпила загуба на зрението на дясно око. Увредите са трайни и необратими. Поради постоянната слепота на дясното око и деформацията на лицето, телесната повреда е тежка.

По делото са събрани гласни доказателства посредством разпит на

свидетелите О. И.а С.а/съпруга на ищеца/, Л.Б. Г./без родство с ищеца/, К.Х.В./без родство/ и В. Р. А. /инженер производство в ДКЦ 250 в „Стомана Индъстри“ АД/. Съдът кредитира изцяло показанията им, тъй като те са дадени за непосредствено възприети факти, ясни, точни и последователни са, не си противоречат взаимно, допълват се и съответстват на останалите безспорни доказателства по делото.

От показанията на свидетеля В. А. се установява, че на 02.12.2020 г. той, в качеството му на инженер производство в ДКЦ 250 в Стомана Индъстри АД, както и ищеца и още двама работници са обсъдили ремонтните дейности, които предстоят и как да се извършат. Такива дейности били извършвани и друг път в предприятието, като ищецът е вземал участие в изпълнението им. Дейността се осъществява само по начина и само с инструментите, които е използвал и ищеца в конкретния случай. Няма друга техника или технология за обръщане на релсите. След проведеното обсъждане, около 10.10 ч. ищецът и другите работници тръгнали към мястото, на което трябвало да се извърши ремонтът. Ищецът бил с работно облекло, предпазна каска и очила. Трудовата злополука настъпила много бързо след началото на дейността, като свидетелят бил уведомен за случилото се по телефона от бригадира. Веднага отишъл на място и с личния си автомобил превозил С. до медицинския пункт в предприятието. По преценка на медицинските работници, пострадалият бил закаран със служебната линейка до ИСУЛ – гр. София.

От показанията на свидетелката О. С.а се установява, че вечерта на 02.12.2020 г., когато за първи път видяла съпруга си след злополуката в болница ИСУЛ – гр. София, той бил със смачкана дясна част на главата, а на мястото на дясното око имал цицина, като окото не се виждало. Същата вечер ищецът бил транспортиран с линейка на болница ИСУЛ – гр. София в УМБАЛ „Света Анна“ АД – гр. София. Два дни след настаняването му там, му била извършена операция с поставяне на плаки. Операцията продължила около три часа. След извършването и, на ищеца не било разрешено да става от леглото сам, което наложило свидетелката да остане като негов придружител в дните петък, събота и неделя. През това време тя му помагала напълно в обслужването – придружавала го до тоалетна, хранела го и му подавала всичко, което му е необходимо. Ищецът бил в шок, не говорел, бил изплашен, имал силни болки. Непрекъснато бил под действието на обезболяващи медикаменти. Прогнозата на офталмолозите в болницата били, че ще загуби дясното си око. Въпреки това лекуващият му лекар го насочил към конкретен специалист в болница „Вижън“, като им разяснил, че консултацията с него трябва да се извърши в срок не по-дълъг от 14 дни. Веднага след изписването била направена консултация и последвала втора операция в СОБАЛ „Вижън“. Нейната продължителност също била около три часа. След двете операции ищецът се чувствал много зле – имал силни болки, при всяко изкашляне отделял кръв. Трябвало да спазва режим за около една година без полагане на каквито и да било усилия, да почива и да не вдига тежко. Това наложило преустановяване на физическите дейности, които поддържали състоянието му произтичащо от костно – ставно хронично заболяване, от което страдал. В началото свидетелката изцяло му помагала с обслужването. Постепенно той започвал да извършва сам някои дейности.

От показанията на свидетелката се установява, че за лечението на съпруга и са извършени множество медицински манипулации в СОБАЛ „Вижън“, ежеседмично са провеждани медицински прегледи, прилагани са множество

медикаменти. За да бъде придвижван ищеца до лечебното заведение са помагали близки, приятели и познати на семейството, тъй като той не можел да управлява МПС, а свидетелката няма правоспособност за това. Във времето настъпвали различни усложнения в здравословното състояние, които налагали поставянето на различни видове очни капки и прием на различни медикаменти. Ищецът страдал от непрекъснати болки, което налагало използването на обезболяващи лекарства, които от своя страна водели до други здравословни оплаквания. Ищецът се чувствал подтиснат от това, че не може да се грижи за семейството си, затворил се в себе си, ограничил контактите си, имал проблеми със съня, променил навиците си.

Показанията на свидетелите Л. Г. и К.В. подкрепят установеното от свидетелката С.а за участие на познатите и приятелите на семейството в грижите за ищеца. Те съобщават, че многократно са го транспортирали до гр. София за прегледи и извършване на медицински манипулации, а също така и за закупуване на предписаните медикаменти, които се откривали само в определена аптека. От показанията им се установява, че в свободното си време ищецът карал мотор и ловувал. Членувал в ловна дружинка и участвал активно в провежданите от нея мероприятия. След трудовата злополука, поради влошеното си здравословно състояние, той преустановил участието си в тези дейности. Чувствал се подтиснат и ограничил общуването с приятелите си. Споделял, че изпитва силни болки и че непрекъснато се налага да си поставя капки за очи. Свидетелите съобщават, че всички медицински дейности и медикаменти за лечението на ищеца се заплащали, което създавало допълнително трудности за семейството. Приятелите организирали събиране на парични средства и подпомагали финансово семейството според възможностите си.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 200, ал. 1 от КТ работодателят отговаря имуществено за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя.

В настоящия случай фактическият състав за ангажиране обективната имуществена отговорност на ответника, включва: настъпването на трудова злополука и последвала от нея трайно намалена работоспособност на ищеца 50 или над 50 на сто.

Легално определение за трудова злополука се съдържа в чл. 55, ал. 1 от КСО - това е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

Безспорно установено е по делото, че за настъпилата на 02.12.2020 г. злополука с ищеца по време на изпълнение на възложената му от ответника – негов работодател, работа е проведено административно производство по чл. 58 – чл. 60 от КСО и с влязло в сила разпореждане № 30/30.12.2020 г. на длъжностно лице при ТП – Перник на НОИ същата е била призната за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Така постановеният и влязъл в сила индивидуален административен акт обвързва гражданския съд при преценката дали ли твърдяната трудова злополука.

Безспорно установено е и, че след проведено административно

производство по реда на чл. 61 – чл. 78 от Наредбата за медицинската експертиза, приета на основание чл. 101, ал. 7 от ЗЗ, с ЕР № *****/13.12.2021г., влязло в сила на 29.12.2021 г., ЕР № 114/24.01.2022 г. за поправка на техническа грешка, влязло в сила на 09.02.2022г. и ЕР № 264/22.02.2022 г. за поправка на техническа грешка, на ищеца е призната 95 % трайна неработоспособност, като за общо заболяване, считано от 27.07.2019 г. – 85 % и за трудова злополука, считано от 02.12.2020 г. – 50%, със срок от три години - до 01.11.2024 г. Следователно в резултат на трудовата злополука ищецът е с трайно намалена работоспособност 50 на сто.

Предвид така изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 200, ал. 1 от КТ за ангажиране отговорност на работодателя за обезщетяване на претърпените от ищеца вреди, настъпили в резултат на трудовата злополука от 02.12.2020 г.

Чл. 200, ал. 3 от КТ определя обема на отговорността на работодателя – той дължи пълно обезщетяване на причинените вреди - неимуществени и имуществени, включително пропуснати ползи. Съгласно цитираната разпоредба размерът на дължимото от работодателят обезщетяване е разликата между всички, причинени вреди и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване.

В случая категорично е установен размера на имуществените вреди, изразяващи се в направени разходи за медицински изделия, медицински дейности и медикаменти, необходими за лечението на ищеца и поддържане на здравословното му състояние, увредено в резултат на трудовата злополука. Те са в общ размер на 20188.44 лв. Ответникът е заплатил сумата от 4920.00 лв. по фактура № *****/04.12.2020 г. При определяне на размера на обезщетението за имуществени вреди, представляващи направени разходи, тази сума следва да бъде приспаданата. Дължимият от ответника размер на същото, след приспадането и е 15268.44 лв. Предвид диспозитивното начало в гражданското съдопроизводство и размера на заявената от ищеца претенция на неимуществени вреди от 15150 лв., обезщетението за такива следва да се определи в посочения размер.

Ищецът не е предявил иск за присъждане на обезщетение за пропуснати ползи, поради което към преценка размера на обезщетението за имуществени вреди не са относими събраните доказателства за отпусната пенсия за инвалидност за трайно намалената му работоспособност в резултата на трудовата злополука. Пенсията за инвалидност поради трудова злополука или професионална болест, отпускана по реда на чл. 78 – чл. 79 от КСО компенсира доходите, които осигуреното лице би могло да реализира, в случай, че не би била намалена трайно работоспособността му. Следователно по съществото си този вид пенсия обезщетява имуществените вреди на работника, представляващи пропуснати ползи. Затова тя подлежи на приспадане от прететендирано обезщетение за компенсиране на нереализираните приходи от работника, в резултат на инвалидизирането му.

В настоящия случай ищецът не е заявил такава претенция, поради което за правния спор, в частност за определяне размера на имуществените вреди, не е правно релевантно обстоятелството, че работникът получава пенсия за инвалидност за намалена работоспособност в резултат на трудовата злополука. Следователно размерът на дължимото от ответника обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи, не следва да се намалява с получените от ищеца суми за пенсия за инвалидност. Заявеното

възражение на ответника в този смисъл е неоснователно и не следва да се уважава.

Размерът на обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди се определя в съответствие с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД – по справедливост. Според разясненията дадени в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленум на ВС преценката за справедливост трябва да се основава на обективно съществуващи обстоятелства, каквито са характерът на увреждането, начинът на настъпването му, обстоятелствата, при които е настъпило, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

В случая, съдът, за да определи справедлив размер на обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди, в резултат на трудовата злополука преценява следните обстоятелства:

Причинените увреждания на здравето представляват тежка телесна повреда – постоянна слепота с едното око и средна телесна повреда – обезобразяване на лицето. Те са необратими и ще го съпътстват до края на живота му. Във времето, те периодично се усложняват – поради невъзможността за затваряне на клепача, дясното око се разязвява, което не може да бъде предотвратено, причинява болка и дискомфорт и налага допълнително лечение.

Уврежданията са получени в периода на средната възраст – 46 години, в която обичайно човек е здрав, работоспособен, не се нуждае от чужда помощ за извършване на обичайните битови дейности и е подкрепа на близките и семейството си. Това от една страна обуславя дългия период, в който ищецът ще търпи негативните последици от увреждането си, а от друга променя драстично начина му на живот.

От значение за размера на обезщетението са и множеството извършени операции, други медицински интервенции и прегледи, необходими за лечението и поддържането на здравето му. Многобройността и честота им, неминуемо се отразяват негативно върху обичайния начин на живот.

Твърде продължителен е лечебният и възстановителният период. Вещите лица посочват периодът от 45 до 60 дни, като необходим за възстановяване след първата операция, проведена на 04.12.2020 г. На практика, обаче медицинските манипулации, прегледи, прием на медикаменти продължават и към момента на приключване на съдебното дирене и прогнозата на експертите е, че те ще бъдат необходими и за напред. Ищецът е бил неработоспособен за период от почти една година, а след завръщането му на работа е трудоустроен на друга длъжност.

По делото е установено, че както в момента на получаване на травмата, така и в следствие след извършените операции и при провеждането лечение ищецът е изпитвал болка, която е налагала прием на медикаменти. Тези негативни изживявания също са от значение за размера на обезщетението за неимуществени вреди.

Особено значими са промените в ежедневието на ищеца, настъпили като последица от увреждането на здравето, които също са обективни обстоятелства от значение за определяне на справедлив размер на обезщетение. В периода на възстановяване от извършената операция на 04.12.2020 г., за обикновеното битово обслужване, ищецът е бил подпомаган от съпругата си. Необходимостта от помощ е намалявала с времето, но и до приключване на съдебното дирене, тя не е отпаднала, тъй като поради

слепотата на едното си око ищецът не може да управлява МПС и всеки негов медицински преглед е свързан с ангажиране на друго лице за транспортирането му. Освен това, поради обективна невъзможност, той е преустановил любимите си занимания - управление на мотоциклет и лов. Ограничил е общуването си с познати и приятели. Вещото лице – клиничен психолог е установило, че първоначалната остра стресова реакция при ищеца, е преминала в постравматично стресово разстройство, като наличната симптоматика обуславя риск за развитие на тревожно-депресивно разстройство с трайна психотравмена промяна на личността.

Според настоящия състав, така установените негативни изживявания и неудобства от ищеца, могат да бъдат справедливо обезщетени с присъждане на сумата от 100 000 лева.

Съгласно чл. 200, ал. 4 от КТ така определеното обезщетение следва да бъде намалено с размера на получените суми по сключените договори за застраховане на работниците и служителите. По делото е установено, че на ищеца е заплатено обезщетение в размер на 800 лв. от ЗК „Лев Инс“ АД по сключена между застрахователя и работодателя задължителна застраховка на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“. Затова със сумата от 800 лв. следва да бъде намалено определеното от съда обезщетение.

При доказателствена тежест на ответника не е установено на какво основание ищецът е получил сумата 740.00 лв., преведена му от „Животозастрахователен институт“ АД. От приложените доказателства не може да се направи извод, че тя е за обезщетяване на вреди, причинени в резултата на процесната трудова злополука. Затова и не следва да се приспада от определеното обезщетение.

Ответникът е направил възражение по чл. 201, ал. 2 от КТ за намаляване на определените обезщетения, поради съпричиняване. Съгласно цитираната разпоредба отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност.

Според безпротиворечивата практика на ВКС не всяко нарушаване на правилата за безопасност, или на трудовата дисциплина може да се квалифицира като съпричиняване от пострадалия по смисъла на [чл. 201, ал. 2 КТ](#), а само това, което е извършено при условията на груба небрежност. Разяснение на значението на „груба небрежност“ и критериите за отграничаването и от „небрежността“ въобще, се съдържа съдебната практика, обикновено в Решение № 142 от 27.07.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3306/2021 г. на ВКС, [решение № 510/30.11.2011 г.](#) по гр. д. № 1923/2009 г. на ВКС, в [решение № 291/2012 г.](#) по гр. д. № 951/2011 г. на ВКС, [решение № 348/2011 г.](#) по гр. д. № 387/2010 г. на ВКС, [решение № 291/2012 г.](#) по гр. д. № 951/2011 г. на ВКС, 4 г. о., [решение № 62/2015 г.](#) по гр. д. № 2798/2014 г. на ВКС, 4 г. о. и др. Според нея небрежността в гражданското право е неполагане на дължимата грижа с оглед един абстрактен модел - поведението на определена категория лица и естеството на дейността и условията за извършването ѝ. Грубата небрежност се отличава от небрежността по степен, тъй като тя също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най - небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия.

При настъпила трудова злополука има съпричиняване, когато работникът

или служителят извършва работата без необходимото старание и внимание и в нарушение на технологичните правила и на правилата за безопасност. Това съпричиняване обаче не може да доведе до намаляване на дължимото обезщетение от работодателя. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност.

При възражение по [чл. 201, ал. 2 КТ](#) в тежест на работодателят е да установи не само, че работникът е допуснал нарушение на правилата на безопасност на труда, но че е извършвал работата при липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. За да е налице груба небрежност следва пострадалият да е предвиждал настъпването на неблагоприятния резултат, но лекомислено да се е надявал, че той няма да настъпи или че ще успее да го предотврати.

В настоящия случай се установи, че ищецът е извършвал дейността по начина и със средствата, с които тя винаги е изпълнявана и които са единствените възможни за осъществяването и. При извършването и той е бил с работно облекло, защитни очила и каска. Не е нарушил правилата на чл. 3.1 от Инструкцията по безопасност и здраве при работа, утвърдена от работодателя, нито по чл. 33 от ЗЗБУТ или по чл. 126, т. 6 от КТ. Възраженията на ответника в този смисъл са неоснователни.

Предвид изложеното не е налице предпоставката на чл. 201, ал. 2 от КТ за намаляване на определеното обезщетение поради съпричиняване от работника.

С оглед всичко изложено следва да се уважи иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 15150 лв. и иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди до размера от 99 200 лв., като за разликата до пълния предявен размер от 14000 лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 38, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗА, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 и т. 4, във вр. с ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в полза на адвокат Г. Б. следва да се присъди адвокатско възнаграждение за всеки от предявените иски с оглед уважената част от заявения интерес, а именно в размер на 1764.00 лв. и в размер на 7278.00 лв. или общо 9042.00 лв.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на ответника следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение съразмерно с отхвърлената част на един от предявените иски. По делото са представени доказателства за общо заплатено от ответника адвокатско възнаграждение в размер на 12073.00 лв. Същото е незначително надвишаващо сбора от минималните възнаграждения за предявените иски, който е общо 12014.00 лв., поради което не следва да бъде намаляван по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК. В полза на ответника следва да се присъди сумата от 2973.00 лв. – представляваща съразмерно определено възнаграждение за частично отхвърления иск.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съдебната власт по сметка на РС – Перник държавна такса върху уважената част от исковете в общ размер на 4574.00 лв. и разноски в размер на 200 лв. – възнаграждение за вещо лице по съдебно –

психологическата експертиза и в размер на 822 лв. за комплексната съдебно-медицинска експертиза.

По изложените съображения, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 200 от КТ „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113509219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1, представлявано от Г.ос М. и ЕФ. П. ДА ЗАПЛАТИ на С. Г. С., ЕГН ***** от гр. ***** сумата от 15150.00 лв./петнадесет хиляди сто и петдесет лева/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за заплащане на медицински изделия, медицински дейности и прегледи и медикаменти, в резултат на трудова злополука, настъпила на 02.12.2020 г. от която е настъпила трайна неработоспособност от 50 на сто, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането – 02.12.2020 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 200 от КТ „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113509219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1, представлявано от Г.ос М. и ЕФ. П. ДА ЗАПЛАТИ на С. Г. С., ЕГН ***** от гр. ***** сумата от 99200 лв. /деветдесет и девет хиляди и двеста лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и неудобства, причинени в резултат на трудова злополука, настъпила на 02.12.2020 г., от която е настъпила трайна неработоспособност от 50 на сто, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането – 02.12.2020 г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 140 000 лв., като неоснователен.

ПРИСЪДЕНИТЕ в полза на С. Г. С. суми да се заплатят по служебна/клиентска банкова сметка, разкрита на името на адвокат Г. Н. Б. в „Алиан Банка България“ АД, с IBAN: BG97BUIN95615100525222.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1, във вр. с чл. 38, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗА, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 и т. 4, във вр. с чл. 2 от Наредба № 1/2004 г. „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113509219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1, представлявано от Г.ос М. и ЕФ. П. ДА ЗАПЛАТИ на адвокат Г. Н. Б. от Адвокатска колегия – Перник, с личен № *****, със съдебен адрес: гр. ***** сумата от общо 9042.00 лв./девет хиляди и четиридесет и два лева/, представляваща адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исквете, за оказана безплатна правна помощ на ищеца.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК С. Г. С., ЕГН ***** от гр. ***** ДА ЗАПЛАТИ на „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113509219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1, представлявано от Г.ос М. и ЕФ. П. сумата от 2973.00 лв. /две хиляди деветстотин седемдесет и три лева/, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от исквете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113509219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1, представлявано от Г.ос М. и ЕФ. П. ДА ЗАПЛАТИ

по сметка на Районен съд – Перник, в полза на бюджета на Съдебната власт сумата от общо 4574.00 лв. /четири хиляди петстотин седемдесет и четири лева/, представляваща държавна такса върху уважената част от предявените искове и сумата от общо 1022.00 лв. /хиляда двадесет и два лева/, представляваща разноски за възнаграждения на вещи лица.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____